

2003:77

Interpellation av Regina Kevius (m) om nya naturreservat som hindrar bostadsbyggandet

Stockholm är en stad som många vill bo och leva i. Den höga efterfrågan på bostäder ställer stora krav på det politiska systemet och dess förmåga att göra Stockholm till en stad som växer och utvecklas. För att lösa den rådande bostadsbristen måste möjligheter skapas för en friare bostadspolitik utan detaljstyrning av politiker. Stadsplaneringen skall ske i ett långsiktigt perspektiv och lägga grunden för goda förutsättningar i framtiden.

För att befolkningen ska trivas är det viktigt med en varierad bebyggelse med närhet till grönområden och natur. Det finns många olika stadsplaneringssätt för att lösa efterfrågan på grönområden. Dock är det viktigt att planerandet av grönområden även tar hänsyn till framtida tillväxt i huvudstaden. Majoriteten i stadshuset vill inrätta sex stycken nya naturreservat i kommunen, vilket kommer få konsekvenser för den framtida markanvändningen. Förslag om att inrätta naturreservat måste vägas mot den rådande bostadsbristen genom att beslutsfattare låser markanvändningen på obegränsad tid och hindrar den framtida stadsplaneringen för områden.

Inrättandet av naturreservat används som ett medel för att bevara biologisk mångfald och skydda naturmiljöer. Begreppet "naturreservat" innebär inte automatiskt något naturskydd, utan ger i princip endast ett skydd mot att marken tas i anspråk för annat nyttjande än bebyggelse. Inom ett naturreservatsområde finns det många inskränkningar i rätten att använda området och inrättande av naturreservat låser markanvändning på obegränsad tid.

Inom bebyggelseområden som är detaljplanelagda kan beslutsfattare reglera grönområden genom vegetation, utformning av markytan samt utökad lovplikt (vid ekologiskt känsliga områden och områden för betydelse och natur- och kulturvärden). Skillnaden mellan att införa skyddsbestämmelser inom detaljplan och inrättande av naturreservat är att en detaljplan kan ändras och upphöra inom ett bestämd tidsperiod och ger en möjlighet för framtida stadsplanerare att utveckla området. Naturreservat däremot är obegränsad i

tiden och låser framtida markanvändning och hindrar förändringar i markanvändningen.

Långsiktig stadsplanering kräver att man tar hänsyn till att en stad ständigt förändras. Behovet av bostäder i framtiden kommer med stor sannolikhet att öka i Stockholms kommun. Därför kommer inrättandet av flera naturreservat, till skillnad från vad som blir fallet vid planerade grönområden enligt detaljplan, att hindra den framtida bostadsutvecklingen i denna stad. Eftersom bostadsbyggandet idag inte på långt när motsvarar behovet och den politiska majoritetens vallöfte om 20 000 stycken nya bostäder därför blir svårt att uppfylla, är inrättandet av sex stycken nya naturreservat mycket svårt att motivera, speciellt när det låser mark för specifik användning för en mycket lång tid framöver.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande tre frågor:

1. På vilket sätt är majoritetens vallöfte om 20 000 nya lägenheter förenligt med införandet av fler naturreservatsområden?
2. Tycker majoriteten att det är rimligt att markanvändningen fastläggs på obegränsad tid, när det råder stor bostadsbrist i Stockholm?
3. Hur ser majoriteten på den ofrånkomliga konflikten mellan att inrätta naturreservat där mark är låst på obegränsad tid mot att planlägga grönområden i detaljplaner som går att ändra på några få år?

Stockholm den 3 oktober 2003

Regina Kevius